

3. Лабораторне дослідження крові тварин та інтерпретація його результатів: Методичний посібник / В.І. Левченко та ін; за ред. В.І. Левченка і В.М. Безуха. Біла Церква, 2015. 136 с.

4. Майер Д., Харви Дж. Ветеринарна лабораторна медицина. Інтерпретація і діагностика. М.: Софрон, 2007. 456 с.

5. Соловйова Л.М. Ефективність лікування токсичної гепатодистрофії у собак. Вісник Білоцерків. держ. аграр. ун-ту. Біла Церква, 2002. Вип. 23. С. 187–193.

УДК 619:616.6:636.8

БАБИЧ Л.В., магістранта

Науковий керівник – **ГОЛОВАХА В.І.**, д-р вет. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

ЛІКУВАННЯ КОТІВ ЗА УРОЛІТІАЗУ В УМОВАХ КЛІНІКИ «ВЕТШАНС» ЧЕРКАСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Згідно з проведеними дослідженнями, за середнього ступеня перебігу (без макрогематурії) уролітіазу у котів ефективною є схема лікування з використанням котервіну (перорально), но-шпи, папаверину гідрохлориду, дексаметазону, катетеризації та дієтичного корму «Urinaria» (фірма Proplan).

Ключові слова: уролітіаз, коти, сеча, котервін, дієтичний корм Urinaria, лікування.

На сьогодні сечокам'яна хвороба у котів займає чільне місце поряд із хворобами серцево-судинної системи, онкологічними хворобами і травматичними ураженнями [1].

Це захворювання характеризується порушенням обміну речовин і супроводжується утворенням і відкладанням сечових каменів, які локалізуються в нирках (Nephrolithiasis), сечоводах, сечовипускному каналі (Urethrolithiasis) або в сечовому міхурі (Cistolithiasis) [2].

Причини виникнення захворювання остаточно не вивчені, але вчені вважають його поліетіологічним. Розвиток патології відбувається за рахунок екзогенних і ендогенних факторів.

До екзогенних відносять кліматичні і геохімічні умови утримання і годівлю.

До ендогенних відносять гормональний дисбаланс, анатомічні особливості будови уретрального каналу (являє собою вузьку довгу трубку із S-подібним згином перед os penis, де відбувається гальмування сечі, створюються умови для формування уроконкрементів), інфекції, патологія шлунково-кишкового каналу. Деякі автори вважають, що причиною уролітіазу є звуження уретри за кастрації котів у ранньому віці [3, 4].

Існує безліч методик лікування уролітіазу, але не завжди вони ефективні. Тому основна мета роботи полягала у розробці найбільш ефективної схеми лікування котів за уролітіазу.

Згідно з результатами клініки «Ветшанс» уролітіаз є поширеною патологією серед котів регіону.

Найчастіше етіологічними чинниками були сухі корми, які багаті на неорганічний фосфор, гіподинамія.

Хворіють найчастіше кастровані коти від 5-річного віку порід – британської висловухої і персидської.

Клінічно захворювання у тварин характеризувалося занепокоєнням, частими покликами до сечовиділення, але сеча виділялася невеликими порціями.

В усіх котів сечовий міхур пальпувався як кулькоподібне, болюче утворення розміром з кулак, яке займало велику частину черевної порожнини. Іноді тварини стогнали, часто оглядалися на живіт.

Сеча у них була від жовтого до буро-жовтого забарвлення [5]. Прозорість сечі була в межах від «прозорої» до «дуже мутної». Відносна щільність сечі коливалася від 1,019 до 1,031, а рН був у межах 5,0 до 9,0.

У сечі – еритро- і лейкоцитурія. Глюкоза, кетонів тіла, білірубін у сечі відсутні.

За мікроскопії сечового осаду в полі зору мікроскопа виявили еритроцити (5–25), лейкоцити (до 50). Такий перебіг захворювання можна характеризувати як середній.

Нами розроблена схема лікування котів за описаного вище перебігу уролітіазу. Хворим тваринам застосовували: котервін по 3 мл двічі на добу 7 днів (перорально), но-шпу (0,5), папаверину гідро хлорид (0,5), дексаметазон (0,5) – внутрішньом'язово; катетеризацію із промиванням сечового міхура розчином фурациліну 1:1000.

Всім хворим призначали лікувальний корм Urinaria (фірма Proplan).

Така схема лікування приводила до поліпшення загального стану тварин уже на 2–3-й день. У них з'явився апетит, тварини стали рухливими.

На 5–7-й день із 12 тварин одужали 10, у інших процес одужання настав пізніше – на 9-й і 11-й дні.

В кінці лікування у тварин відносна щільність сечі становила 1,020–1,035, рН – 5,2–6,5. Еритроцитів, білка, білірубіну, глюкози, кетонів тіл не виявили. Лише у деяких тварин у сечі виявили лейкоцити (до 50).

Таким чином, за середнього ступеня перебігу уролітіазу у котів ефективною є схема з використанням котервіну (перорально), но-шпи, папаверину гідрохлориду, дексаметазону, катетеризації та лікувальної дієти «Urinaria» (фірма Proplan).

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Уша Б.Б., Беляков И.М., Жавнис Т.С. Диагностика, профилактика и лечение мочекаменной болезни у животных: учебное пособие. Школа. М.: МГУПБ, 1999. 37 с.
2. Тиктинский О.Л., Александров В.П. Мочекаменная болезнь. СПб, 2000. 379 с.
3. Тилли Л., Смит Ф. Ветеринария. Болезни кошек и собак. М.: ГЭОТАР–МЕД, 2001. 784 с.
4. Левченко В.І., Влізло В.В., Кондрахін І.П. та ін. Внутрішні хвороби тварин: підручник. Біла Церква, 2015. Ч.2. 610 с.
5. Анденко В.И. Физико-химические свойства мочи у котов с диагнозом уролитиаз. Матер. 101-й Междунар. науч.-практ. конф. студентов и магистрантов, Витебск, 26–27 мая 2016 г. УОВГАВМ. Витебск: ВГАВМ, 2016. 396 с.